

РЕШЕНИЕ

№ 8941

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **1279** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ против Решение № 6044/29. 12. 2023 г., постановено по НАХД № 2625/2023 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 136-ти състав. С посочения съдебен акт е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „Техноинженеринг-96“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата се сочат подробни аргументи за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се неговата отмяна, като се потвърди електронният фиш.

В съдебното заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – „Техноинженеринг-96“ ЕООД в писмен отговор оспорва касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 14. 06. 2022 г. в 08:51 часа в [населено място], по път А-6 км.50+427, с посока - намаляващ километър, включен в обхвата на платена пътна мрежа, се движело ППС – влекач ”Д. ХФ 460 ФТ”, регистрационен № СО 5459СК, с технически допустима максимална маса - 20500, брой оси-2, екологична категория ЕВРО 6А, в състав с ремарке, с общ брой оси-5, с обща, технически допустима, максимална маса на състава 50000. Служителите на АНО констатирани, че за посоченото ППС, собственост на „Техноинженеринг-96”ЕООД изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 100, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № 10182-елемент на електронната система за събиране на пътни такси по чл. 100, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, намиращо се на път А6 км.50+427.

Предвид това бил издаден Електронен фиш № [ЕГН] от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „Техноинженеринг-96“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

С обжалваното решение районният съд е отменил електронния фиш, като е приел, че с разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въз основа на този анализ е направил изводи, които настоящият състав споделя.

В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП /редакция към датата на извършване на нарушението/ законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. При визираната правна уредба е дължим извод, че издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя следва да бъде отменен само на това основание. В подкрепа на горния извод, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидено да се издава ЕФ за нарушение по 179, ал. 3б ЗДвП, е и

новата редакция на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП /обн. ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13. 02. 2024 г./, в която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно към датата на извършване на нарушението – 14. 06. 2022 г. не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение поради липса на изрична норма. При липсата на изрична законова разпоредба към 14. 06. 2022 г. за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, се изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, касаторът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

Поради това оспорваният съдебен акт е правилен и следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на ответника за заплащане на разноските за адвокатско възнаграждение за настоящата касационна инстанция, както и за процесуално представителство пред Върховния административен съд. Съгласно представените договори за правна защита и съдействие, следва да се осъди касаторът да заплати на „Техноинженеринг-96“ ЕООД сумата в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение в касационната инстанция, както и в производството пред Върховния административен съд във връзка с обжалване на Определение № 3697/ 9. 04. 2024 г. по настоящото дело. Направеното от процесуалния представител на касатора възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото същото е определено на основание чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/ 9. 07. 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд - София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6044/29. 12. 2023 г., постановено по НАХД № 2625/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Техноинженеринг-96“ ЕООД сумата в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева, представляваща направените разноски за адвокатско възнаграждение в касационната инстанция, както и в производството пред Върховния административен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: